

Περί ενεργειακής κρίσης

Γιατί το πετρέλαιο θα παραμείνει ακριβό

Πώς θα επανέλθουμε σε φθινό πετρέλαιο, όταν το παγκόσμιο ενεργειακό ισοζύγιο εξαρτάται από την αξιοποίηση κοιτασμάτων υψηλού κόστους εξόρυξης;

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ο απλός άνθρωπος γνωρίζει ότι όσο περισσότεροι ζητούν ένα αγαθό το οποίο γίνεται όλο και σπανιότερο, η τιμή του θα αυξάνει διαρκώς.

Αυτό συμβαίνει με το πετρέλαιο, του οποίου η τιμή από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 μέχρι της αρχές του 2003 κυμαινόταν μεταξύ 15 και 25 δολαρίων το βαρέλι. Από την άνοιξη όμως του 2003, η τιμή του πετρελαίου έχει περιίπυ τριπλασιασθεί. Πολλοί θεωρούν, εσφαλμένα, την ανοδική αυτή τάση των τριών τελευταίων ετών συγκυριακή και την αποδίδουν κυρίως στη γεωπολιτική αστάθεια που προκαλεί ο συνεχιζόμενος πόλεμος στο Ιράκ και η κρίση λόγω του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν. Η αλήθεια όμως είναι ότι η γεωπολιτική αστάθεια κάνει το ακριβό πετρέλαιο κάπως ακριβότερο. Αν αύριο επικρατήσει απόλυτη τάξη και πλεονία στην ενεργειακή αγορά, η τιμή του πετρελαίου δύσκολα θα πέσει κάτω από τα 50 δολάρια το βαρέλι. Θα πρέπει να ξεχάσουμε στην καθημερινή μας ζωή τη φθηνή ενέργεια.

Η άνοδος λοιπόν των τιμών του πετρελαίου δεν θα είναι προσωρινή. Οι αναδυόμενες οικονομίες, όπως της Κίνας και της Ινδίας, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης στις ΗΠΑ απαιτούν περισσότερο πετρέλαιο. Καταναλώνο-

Τα πιθανολογούμενα πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου στο Αιγαίο, την κρίσιμη στιγμή θα αποτελέσουν το συγκριτικό εθνικό μας πλεονέκτημα. Αρκεί να μην το απεμπολήσουμε μόνοι μας

νται παγκοσμίως 84 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου κάθε μέρα και η παγκόσμια ζήτηση πετρελαίου θα αυξάνει τουλάχιστον κατά 2% ετησίως.

Ο μαύρος χρυσός όμως δεν είναι ανεξάντλητος. Από την εξόρυξη του πρώτου βαρελιού στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ το 1859 μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1990 ανα-

Η αλήθεια είναι ότι ο πόλεμος στο Ιράκ κάνει το ακριβό πετρέλαιο κάπως ακριβότερο. Αν, όμως, αύριο επικρατήσει απόλυτη πλεονία στην ενεργειακή αγορά, η τιμή του πετρελαίου δύσκολα θα πέσει κάτω από τα 50 δολάρια το βαρέλι.

καλύπτονταν διαρκώς νέα πλούσια κοιτάσματα, κάτι που γίνεται σπανιότερα τα τελευταία πέντε χρόνια. Αν οι ρυθμοί οικονομικής ανάπτυξης και απαιτήσεων σε πετρέλαιο της παγκόσμιας οικονομίας συνεχισθούν, τα γνωστά σήμερα αποθέματα μόλις επαρκούν για τα προσεχή 40 έως 50 χρόνια. Κρίσιμη θα είναι η στιγμή κατά την οποία θα προσεγγισθεί η λεγόμενη αιχμή παραγωγής, που είναι ο χρόνος κατά τον οποίο τα γνωστά αποθέματα θα έχουν κατά το ήμισυ καταναλωθεί.

Από τη χρονική αυτή στιγμή και μετά θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για το τέλος του πετρελαίου. Πότε θα προσεγγίσουμε την αιχμή παραγωγής; Οι πιο αισιόδοξες εκτιμήσεις την τοποθετούν περί το 2015 έως 2020 και οι πιο απαισιόδοξες περί το 2008 έως 2010.

Το κρίσιμο αυτό σημείο θα είχε ήδη προσεγγισθεί αν δεν υπήρχε εκμετάλλευση κοιτασμάτων υψηλού κόστους, που ανέρχεται μέχρι και 25 δολάρια το βαρέλι, ενώ το πετρέλαιο του Περσικού Κόλπου έχει κόστος

εξόρυξης μόλις 2 δολάρια το βαρέλι. Πώς θα επανέλθουμε σε φθινό πετρέλαιο, όταν το παγκόσμιο ενεργειακό ισοζύγιο εξαρτάται από την αξιοποίηση κοιτασμάτων υψηλού κόστους εξόρυξης;

Το πρόβλημα δεν έχει συνειδητοποιηθεί στη Δύση εγκαίρως. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τυρβάζει λανθασμένα εδώ και χρόνια γύρω από θέματα ανταγωνισμού στον τομέα της ενέργειας και δεν έχει ασχοληθεί με την εξασφάλιση μακροπρόθεσμα των απαραίτητων ενεργειακών πόρων.

Εφπουχασμός υπήρξε για χρόνια και στην Ελλάδα.

Δεν προωθήσαμε, όσο μπορούσαμε, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την παραγωγή ενέργειας από υδατοπτώσεις.

Το τέλος του πετρελαίου θα αυξάνει και τη θρασύτητα των Τούρκων. Ας μην ξεχνούμε τα πιθανολογούμενα πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου στο Αιγαίο, τα οποία την κρίσιμη στιγμή θα αποτελέσουν το συγκριτικό εθνικό μας πλεονέκτημα. Αρκεί να μην το απεμπολήσουμε μόνοι μας.